אויפֿן וועג שטייט אַ בױם Oyfn Veg Shteyt A Boym

מעקסמ: איציק מאַנגער מוזיק: פּ. לאַסקאַווסקי



אויפֿן וועג שטייט אַ בוים שטייט ער אײַנגעבויגן, אַלע פייגל פונעם בוים זענען זיך צעפּלויגן.

דריי קיין מזרח, דריי קיין מערכ, און דער רעשט קיין דרום. און דעם בוים געלאָזט אַליין, הפקר פאַרן שטורעם.

זאָג איך צו דער מאַמע: "הער, זאָלסמ מיך נאָר נישמ שמערן, וועל איך, מאַמע, איינס און צוויי באַלד אַ פֿויגל ווערן.

"איך וועל זיצן אויפֿן בוים און וועל אים פּאַרוויגן איבערן ווינטער מיט אַ מרייסט, — מיט אַ שיינעם ניגון."

זאָגמ די מאַמע: "ניטע, קינד", און זי וויינט מיט טרערן. "קענסט חלילה אויפֿן בוים מיר פֿאַרפֿרוירן ווערן."

זאָג איך: "מאַמע, ס'איז אַ שאָר דײַנע שײנע אױגן״ — און אײדער װאָכ, און אײדער װען, בין איך מיר אַ פּױגל.

וויינט די מאַמע: "איציק קרוין, נעם, אום גאָמעס ווילן, נעם כאָמש מיט אַ שאַליקל, זאָלסט זיך נישט פאַרקילן.

"די קאַלאָשן נעם דיר מיט, ס'נייט אַ שאַרפֿער ווינטער — און די קוטשטע טו דיר אָן, וויי איז מיר, און ווינד מיר. קוק איך שרויעריק מיר אַרײַן אין דער מאַמעס אויגן: ס'האָט איר ליבשאַפּט נישט געלאָזט ווערן מיך אַ פּויגל. "און דאָס ווינפער־לייבל נעם, טו עס אָן דו שוטה, אויב דו ווילסט נישט זײַן קיין גאַסט צווישן אַלע טויטע." —

כ'הויב די פליגל. ס'איז מיר שווער צו פיל, צו פיל זאַכן, האָט די מאַטע אָנגעטאָן, דעם פּייגעלע דעם שוואַכן.